

UN ESEMPLAR
PENTRU CAPITALĂ 50 BANI

Acăstă foiă ese uă dată pe săptămână :

DUMINECA

Abonamentele se încep numai, cu Nr. 1, 13
26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasajul Român Nr. 9
și 11, prin districte pe la corespondenți său prin
poștă, trămitând prețul.

Abonamentele neplătite și scrisorile nefran-
cate se vor refuza

UN ESEMPLAR
PENTRU DISTRICTE . . . 55 BANI.

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	lei nou 24.
Pe jumătate an	" " 12.
Pentru districte pe an	" " 27.
Pe săse lună	" " 11.
Pentru străinătăde pe an	" " 30.
Reclame și inserțiuni linia	" " 2.
Anunțuri, linia	Bani. 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la D. T. I. STOENESCU.

S U M A R I U :

1. Cărți de Condoleanță de la fătuți către ciomagitorul Măsca-
rache, poesie de EI.
2. Revista politică, de SERGENT MITU.
3. Würstlerson, poesie de AM.
4. Articol important, de ZEPLAN.
5. Odă cătelului meu Azor, poesie de BAVIN.
6. Ultime sciră, de SERGENT MITU.
7. Sorcovela lui conu Laș-chara-qui? de NASEREDIN EFENDI
OF C. N. C.
8. Eu papa Piu lui Georgio de Braceatumba, de IESUITUL
IESUITILOR.
9. Societatea Economia
10. Concertul cățelor va fi la 25 Ianuarie.

CĂRTI DE CONDOLEANTĂ

I

Află din svinu publicu trista întâmplare,
C'ai măncatū bastone multe pe spinare,
Și mi-a făcutū, crede, rea impresiune,
Când mi-a venitū scirea la Casațiune.
Si eū intr'o vreme amu pătitū ocara,
Cunocece-i bastonul, i-amu măncatū papara :
Sciū cum se incovoe și se îmladie!
Sciū cum te înceinge cu durere vie!
Dar ce vrei? când suntemu urcați la putere,
Nu gândimū că altii gemu în neavere:
Celū sătulū nu crede celui nemăncatū,
Celū avutū iști ride de celū disperatū,
Şadesea seraculū, a lui disperare,
Şi-o descarcă astu-felū p'a vóstra spinare.
Şi eū, cum sciū bine, amu măncatū bastone,
Ş'amu disu: au pătit-o și alte cocone,
Şi inghițindu hapulū cu filosofie,
M'amu dusu înainte pân' la Casătie.
Bastonulă adesea, de și cam ne dore,
E ugurliu însă, pentru avansare,
Şi daca ti-o merge, cum mi-a mersu și mie,
Pote să te duca la cāimacamie,
De nu mai susu pote, cum sciū că visezi,
La loculă acela pe care-lu vinezi.
Alal! dar sa ti fie, slăvite cocone!
Nu este nimica duoe trei bastone,
Dac'arū fi ca planulu să ti-lu împlinesci,
Şi în astă téra batutu să domnesci.
Cătu pentru acela care-a îndrăsnitū,
Ca sa ti necinstescă obazu-ti cinstiū,
Cinci ani de 'nchisore și de pușcărie
E destulū sa facă mintea ca sa-i vie.

Hâis-cea-Viorea.

II

Cone Lascarache, politeța cere,
O condoleanță l'a vóstra durere,
Şi d'acea déra mă grabescu și eū,
Duoē trei cuvinte, cu condeiulū meu,
Sa-ți facu să t'i parvie, de și bine scii,
Că n'ai făcutu astu-felū când eū o păti.
Dar cu tōte astea nu t'i socotéla,
Amendoi măncaramu bună răfuiala,
După ce pe altii noi i-amu răfuitu.
La rându fie care, lucru-obicinuitu.
Eū însă, cucóne, capatai bătae,
Dioa-amiadă mare'n podu Mogoșoie,
De la celu pe care chiaru eū la Agie,
Îlu frecasem bine, bine la chelie.
Dar D-ta însă, lucrulū e de jale,
Chiaru de la agentulū bunu alu dumitale,
Chiaru de la acela ce i ai datu ca daru,
La sfântul Vasile, banu de bozunarū.
Priimesce déra regretele mele,
Sa te scape cerulū d'altele mai rele,
Căci pórta prea sfinte-ne Mitropolit,
Este cam fata'ă pentru Catargiu.

Vasilevs tis Hio-ex Aga,

III

Slăvite stăpâne, priimirăm scire,
C'ai pătit o grósă regularisire,
Ş'ale nóstree inimí s'aú umplutu de jale
Gândindu la spinarea Escelinței tale.
Prin firulū electricu iti trimitemu déra,
Noi care măncaramu totu aşa papară
O condoleanță umilă plecată.
Căta cutesanță! s'ajungă să bată,
Cogeamite vornicu, mare cavaleru,
Şi necădutu încă de la ministeru!.
Noi, se înțelege, ca prefecti mai micu.
Mai capătam palme de la inamicu,
Căci obrađulū vostru nu e delicatū,
Ca alu unui vornicu și bărbatū de statu,
Dar dumneata cone, diua-amiadă mare,
Sa capeți bastone ploaie pe spinare,
E o grozavie! și domnulū ferescă
De contagiune, bôla să nu crăscă,

Căci Paraschivescu a făcutu ruptore,
Şi suntu mulți din bande ce n'aú demâncare.
De aceea déra, esprimându regrete,
Pentru răfuiala ce luai pe spete,
Amu dori exemplu să se facă'n lume,
Ca să piară pofta d'asemenea glume.
Celoru care bate pe funcționari.
De la noi prefecții pân'la vornici mari.

**Aari-ones-Nicula-idis
Ven-tura.**

REVISTA POLITICĂ

București, 18 Ianuarie, 1876.

Septemana acesta abundă în noutăți de
totu felul, care mai bune, care mai rele,
care mai veselitore, care mai tristătoare.

Una din ele, e bastonarea marelui nostru
vornico-postelnicu, presiditorul sfetnicilor
Marie Séle, pursuvarisitorul demagogilor
și petroliștilor coalisați, regularisitorul
presser române, tocmai în delul
chiemaților, pe cându mergea să asiste la
darea loru din mânu.

Lucru însă straniu, că în locu d'a fi
regularisit de aceia pe care i-a regularisit
d-lui prin bandele séle electorale, chiar unu
agentu alu sëu s'a însărcinat u răfuiala.

Monitorul ne spune, că Paraschivescul,
(omul cu bastonul) a fostu supt-prefect
și şefu de biurou la prefectura poliției ca-
pitalei, destituitu pentru prevaricatiune de
bani publici. Sa ne permită însă fóia offi-
cială a nu crede alegațiunile séle, căci scim
că cei ce măncă bani publici se dau în
judecată, afara numai dea nu împartu cu
cei chiemați a'i da justiții, și pîna la bas-
tonela Monitorul nu ne-a spus de acesta
delapidare. Ne miramă însă cumu Monitorul
și Pressa, n'aú trecutu pîna acumu pe
Paraschivescu în catalogul opoziției.

Ori cumu aru fi, acesta va servi de lec-
țiune D lui Catargiu, și-lu va face să vadă
că cine semănă batăi, recoltă bastone.

Lumea însă, din comentariu în comen-

tari și din deducțiune în deducțiune, face a circula stranii sgomote despre ciomagela primului ministrului.

Se dice, că unității mușterii e putere, vădându-încăpăținarea D-lui Lascharache de a nu lăsa cărma statului, au asumată pe Paraschivescu, promițându-i că prin influența loră îi vor căpăta grătieră, și asigurându-l de bune funcțiuni pe viitor; numai și numai ca să compromită autoritatea marelui vornic și să-i grăbească cădere. Ecăcum explică cei fără trăbă precipitarea condamnării *a la vapeur*, a lui Paraschivescu, fără a-i da timpul dă face mărturiri și destainuire. Bursă însă în sreinătate nici s'a suiată nici s'a coborât.

Numai *Domu pepeță alău podișă*, trebui în acăstă imprejurare să plătească oilele sparte. S'a dusă *Ianache*, totu cumă a venită, adică fără sgomotă și fără regrete. Ceea ce e cam tristă, e că și-a perduță și locul de la domeniul, rămăndu-săde la lude între călărași.

D. I. Balaceanu, actualul prefect al Capitalei, a și intrat în girarea afacerilor. Cunoscându-caracterul său cavaleresc și onestă, suntemu convingăni că supt administrația D-săle se voră stărpi regreteabilele acte de brigandaj, și cetățenii voră intra liniștiți în exercițiul drepturilor lor. Facemă astă actă de curtenire Domnului Balaceanu, și-i urăm fericite alegeri de funcționari care să-lu seconde în misiunea sea.

Inainte dă trece la politica din afara vomu întreba în treacătu pe musiu Pache Colivarescu, daca supăul de la revelionul din strada pensionatului a fostu bună și daca vinurile nu lasau nimicu de dorită. Îl rugămă însă a ne spune adevărul și a nu face ca cu istoria creditului urbanu, cându-a trebuită să-și dea singură *des-mințire*.

Din afară, firul electric i.e aduce frumosă scire că o sumă de somități de la noi din teră a uă capătată recompense pentru patriotismul lor, de la Imperătușul Talpoșilor astfel :

Domnii Costaforul și generalul Florescu au luat ordinul coronei de feru prima clasă, care-i urcă pe aceeași trăptă, a baroniei cu D. Boerescu.

Domnul Stefan Belu, senator, același ordinu classa II-a, cu drept a-și pune pe *von innaintea numelui*.

Locot.-colonelul Gorjan, același ordinu classa III, cu dreptul dă rămânea sădea ce este, adică fără ciosvîrte de nobletă.

Domnii A. Lahovari, Petru Mavrogheni și Titus Mulierescu, crucea mare a ordinului Frantz-Josef. (Drăguțul de imperatru, cumu n'a uitat elu pe umilissimul brândarul o *Brașobó*).

Domnul Ghermanu, senator, comandor al aceluiașu ordinu cu stea, (tocmai dupe ce a 'ncetău stelele și vicleimurile).

Domnul Racoviță și Weiss, comandori ai aceluiașu ordin, fără stea. Bravo! musiu Weiss! Te poți parigorisi acumă de cădere de la vice-președintă Senatului. Déră bine Bei-Zadeli nimicu!!!

Ba mai aduse dracu și pe Cazeneuve la balul curții să-lu umple de veninu prin decorațiile sale.

Sergent Mitu.

VÜRSTLERSON

Varme vürst! varme vürst!
Fintemă la seracu și *fürst*,

*Sind pună ich bit cumperăți
Ună pareche te chirnați,
Chirnați prășpetu te poi grasu.
Cu chrénă care tă pe nasu!*

*Ich la terra romanesce
Cu chirnată nu potă trăeșce,
Romină nu frea cumperătu
Solche speise minunată.
La ei plaști conțesionă
Cu multă sute milionă.*

*Trumă te feră, palonă pe susu,
Vaporă tranwaysu-omnibusu!!
Totu ce noă invantionă
Romină da conțesionă.
Ellu pogată, multă nu tocmită
Băntă platești numai dechită.*

*Fașă oră nu fașă ce forbită,
La Romină e totu atită,
Und chindă vr'unul striga tare,
Che hoția este mare;
Temă la ellu ună pucațica
Și se fașă eară gura mica.*

*Das ist eine politică
Grosse, grosse nicht so mică
Recomendării vonu Berlin
Für die ser liebe romină,
Cari plaști fașă compania
Mit coțcaru te meseria.*

*Ist vaar, acționă trimisă
La Berlin să stă închisă
C'ună cheia la București
Să nu fure, se pazesc;
Și chind disu «parol d'honor»
Acționă fugită la sboru !!..*

*Ietzt, totu bani te la voi
Amă tușu în Berlin la noi
Să la terra amă lasată
Trumă te ferră, vagonă stricată,
Locomobilă învechită
Ze plimbă romină ze rupă ghită!*

*Ia ich bin grosser Baron
Erster coțcaru d'acționă
Von Compagnie gescheft
Zum falimenten Banquier
Und sind noch viele in Berlin
Bereit ze vîl la romin.*

*Chind tumefostră dorești
Inca bani se mai platești,
Fașemă nouă convenționă
Fur săt-deci și trei milioane
Und temă noă cu împrumută
Von Compagnie te bancrut*

*Das ist gescheft one geld
Gebrauch in die naue Welt:
Cu cinci pachete te hirtia
Svirlă te partă seracia
Und terra platești accurată
La romină ești fort pogată!*

*Sciță cu-allă convanționă
Chișligamă multă milionă!
Este pună ativerată
Und nu greu l'am capetătă
Numai cu multă politică
Luămă totu și temă nimicu!*

*So ich bin grosser Baron
Erster coțcar d'acțion
Von Compagnie Gescheft*

*Zum falimenten Banquier
Und sind noch viele in Berlin
Bereit ze vîl la romin!*

ARTICOL IMPORTANT

*«Baba-Rada;
Bastonada!»*

Teribilă catastrofă! A fost *fraparită*! Da, fraparită înseși exelență sa, d-lu Lascăr Catargi, al decilea Bismarck al României; om cu părul cărunțit de lupte patrioțice și naționale, ală doilea după primul demnitar ală Statului; vechiul locoteninte de domn; geniu dreptului administrativ, florea cea mai odoriferantă a buchetului *ordinelor*; brillantul diplomației internaționale; corona dreptului giților, purpura castitatei și a inocenței; inima moralității; sufletul virtuților politice și sociale; crema nobilă; *leaderul* simțimintelor umane, în fine, geniul binei; sufletul națiunii; părintele tutelor... fondurilor secrete!

Da! acestu omu, însăși elu, a fostă pursuivarisit și fraparită!... Teribilă catastrofă!...

D. Lascăr Catargi, neobositul de cinci ani ministru, se ducea la Cameră ca să reguleze, împreună cu *alesii națiunii*; certele interese ale Statului după cumu le pricepem noī.

Era în trăsătură.

Aprópe de cameră, sub pórta Mitropoliei, caii, nefindu destulă de bine potecovită, alunecară pe ghiată și se opriră unu momentă.

Era unu semnă rău!

Curagiosu însă ca tot-dé-una, excelența sa ordonă înaintarea.

Vizitul se supuse.

Trăsura intra sub gangă, cându, o! crudă și hidrosă, teribilă și năprasnică înțâmplare! unu bastonă, similar cu acelea din expedițiunile electorale de dulce și drăgălașe suvenire, începu se sfîrșe imprejurul marelui capu, fără nicăi o exortăție său perorațiune prealabilă!

De o mie de ori, blestemată înțâmplare și ne mai pomenită în analele *parlamentare*!

Déră... bastonul sfirșită! Loviturile începeau se aducă d-lui prim-ministru prima impresiune despre ce s'a petrecut pe spinările alegătorilor în timpul alegerilor!

Îl durea... Trebuie să-i fi durută și pe el!

Îl durea... Si pe ei î-a usturată!

Barbarie! barbarie domniș mei!

Cu tôte acestea, nu era o vendetă. Nu, să ferescă Dumnezeu! Alegătorii suntu ómeni cinstiți!

Celu ce mânua bastonul, era unu monstru, unu bursucu diform, o reptilă de sub talpa fondurilor secrete : Paraschivescu.

Si elu îndrăsnea să lovescă unu ministru, unu prim-ministru!

Si nișă unu picioru de poliție nu era ca să pareze cel puțin loviturile!

O! putredă organizație politică! o! societate în disoluție! O! pămîntu, crapă-te și înghită o dată acăstă turmă cuvenitătore!

Paraschivescu?

Nimicu mai simplu. N'am să vorbesc de metempsihosă, de transformarea sufletelor în caini, pisici, șoareci etc. Să vorbesc cine le transformă!

Paraschivescu, domnilor, a fostă unu *om de ordine*, agintă politienesc pînă în anul grație 1875. Era comandanță en-chefu ală tutelor servitorilor, servitorilor și prostituatelor din București. Prin servitori și servitores, putea să aibă secretele familiilor. Prin cele-l-alte, cotizaționă bănesci pentru alegeri patriotice.

Elu era bine cu puterea, și o servea cu credință și devotament.

Elu intra chiară în casa d-lui prim-ministru. Acolo găsea protecțione, ajutoru de bană. Dar pentru ce? De pomana? Pomana nu se face cu asemenea ómeni. Negreșită pentru servicii. Care erau serviciile? Spionajul? Nu scimă. Ceea ce știe toți, este că era omul d-lui Catargi.

Si cu tôte acestea, l'a *fraparită*!...

* * *

Să retrogradăm.

După cîteva lovitură, d. Catargi se convinse că :

D'o fi glumă

Nu e bună.

și sări din trăsura. Atunci, mulțimea indignată se adună împregiușul domnii-séle și, cât p'ac era să sfârșe în miș de bucată pe polițienescul Paraschivescu, daca generosul cancelar n'ară fi împedicit furia ei de resbunare.

D-lu Ministru ajunse în cameră. Aci Luminăția-Sa Prințipele predește, ne fiindu preparat d'acasa și improvisa o condoleanță ad-hoc, d-lu primară îi luă locul, și... națiunea priu *represintă* se și, manifestă regretale finală nobilim și a onorabilului public! pentru vecinici regretabila bastonadă a d-lui Catargi

Trăiască d-lu Catargi!

Josu Paraschivescu, omul său!

* * *

Faptul în sine, e brutală, detestabilă, déră a cui e vina, cându Paraschivescu se învățase la Napoleon ne muncită, ca vrabia la mălaii?

Faptul e meschină, lydosu. Cine l'a provocat? A! aci ne luminămu... da... așa e: *Gazetele opozitiei*! Da: ele suntu de vină, căci faptul săverșit, nu este de cătu efectul agitației propagată de ele.

Ați compromisă autoritatea domnilor gazetari cu cetezătoarele vostre propagande. Ați aprins creierii naivilor și credulilor, și acum, că anarchia în care ați îmbrâncit statul român: primul-ministru este bătut, nu de către cei bătuți de bandele politienești din alegeri, ci înseși de către aginții pe cari d-sea îi mulțiu cu Napoleon din fondurile... proprii!

Așa, domnilor gazetari, ce folosi că voi ați răbdat în temnitări *legale* și bine meritate fără să visați nici cea mai mică res bună personală, pe când Paraschivescu, ne-bătut, ne-iucisă, ba încă și cu Napoleon de *ploconii*, s-a influențat de răs vrătitorele vostre insuiri și a mersu pînă la lovi pe stăpânul său?

Respondetă de către putetă!

Sunteți perfidi! negri! roșii! tirani!

Sunteți a! a!... Press este vulcanul pe alii căruia erături despoti se jocă ca fluturi pe cilindrii unei lamente aprinsă! Trone! dăr...

S'știți dumnevostră!

A mai patit o și alte cinstite fețe de când tăra se bucură de sistemul desmierdărilor pe spinare. Prefecți, sub-prefecți, primari etc. au luat căte una două. E rău, e rușinosu, dăr s'a întemplat; n'ai ce face. Acuma însă a trecută peste răscăle.

Este o pată pusă pe fața persoanelor reprezentând autoritatea, ce nu se poate spăla nicău totie riurile, pîriale, băltile, lacurile, vîrgele, rovinile și mocirile de pe pămînt.

Pată! Eh! căte pote nu suntă!

Si gazetarii suntă cei cări le arată. Totu ei!

Aș! dăr lăsatim s'o spui netădu: Mie nu mi se pare nicău de cumu parlamentară purtarea lui Paraschivescu. Înțelegem să se dea d'a berbelicu pe délul Mitropoliei, vorba aceia, dăr nu s'a fraparisescă pe d-lu prim-ministru.

Acăstă bătăie, ca totie bătăile, este anti-constituțională, anti-patriotică, lipsită de logică și de bună simțu; este imorală, barbară și prohibita de legi!

Si cu totie acestea s'a săvîrșită!

Va! rușine și iaru rușine!

Ce va dice lumea și puterile transmarine de societățea năstră? Ce va dice de administrație? Ce va dice de sfânta autoritate?

Rău, rău!

Dară fie! D-lu Lascăr Cartagi, a dovedită, uă dată mai multă, că stie să se sacrifice pe altarul patriei.

Ce mai vretă? Chiară spinarea și-a pus-o la mijloc A suferită, este adevărată, însă a suferită martiriul cu mândrie, cu orgoliu, cu voioșie, pentru că minunatul lucru este a suferi pentru patrie!

Mare omu!

Istoria va vorbi. Generaționile primului pătrar din secolul alii XX-le când vor ceta faptele actualităței, nu se voru pută opri d'a nu esclaua:

«O! Lascăr Cartagi, onore tie!

«Tu ai fostu mândria, fala națiunie române în secolul trecută!

«Tu ai sacrificat liniștea și onoarea pentru binele comună!

«Tu ai statu la putere cinci ani ne fîrteruptă, și în cele din urmă, ai întărită siguranța publică și ai ridicat prestigiul autoritatăței prin bastonada ce a priimit de la unu păcătosu pe care'l lău miluia cu Napoleon!

«Tu ai fostu antehiul prim-ministru din viața națiunie, lovitură la pîrta Mitropoliei.

«Onoarea tie!»

In sfârșt, domnilor, în Franța, Anglia, Belgia, Italia, Germania, unu ministru bătută, fie din orice împrejurare, s'ar fi topită de rușine; s'ar fi dusu să trăiască 5-6 ani la aerul curat alături de cîmpul. La Tumbuctu și la București însă, se cântă cu fală:

«D'asă mai trage căte-amu trasu

Edu de tine nu mă lasu!!!»

Zaplan.

Guvernamental-conservator-democrat

ODA

CATELULUI MEU AZOR!

Căne rău și blestematu
Ce tot urlu ne'ncetă?
N'ăi de gându ca să mai tacă
Atât sgomot de ce'm facă?
Când mă vedă chișlălășestă
Gura nu'ți mai stăpănește;
Si la lună și la stea.
Latră fără voea mea!

Estă cătelu, aî dreptul tău
Ca să urlă, năt'rău,
Însă celu puțin cându scriu
Lasămă ce fac să scăi;
Nu-mă strica prin al tău glasă
Versul meu celu mai cu hasu!
C'apoî ită voiă da bătăi
Ca la frații tăi dulău.

Astă-dăi are cin' lătră
Nu mai este treabă ta.
Colo'n deal nu sunt chemați
Destui cătei botești?
Care urlă ne'ncetă
Că de rele să'u scăpat,
De cînd șarlele Nemțestă
S'a prăsit pînă București!
Lasăi pe ei a lătră
Pînă cînd s'or sătura!

Nu sunt și la bulevard
Nisce căină legăti de gard,
Căină bătrâni, dară smintiți
Care urlă ne-amuțită?
Punend fără ca să scie
Labelle lor pe hărtie,
După cumu le poruncesc
Dulău cei stăpănescu?

Aî nătătă că'ntre-amploiați
Avemă căină forte turbați,
Care lasă pe tălhari
Mușcăndu totu din gazetă?
Timpul loru e de lătrău
Căci totu nu s'a saturat;
Eară tu potae mică,
Taci.... de mine să aî frică.

Tu.... nu aî de căt să tacă
Plăcerea de vreă să 'mî facă,
Căci urlându vei fi chemată
Să te-aleagă deputată,
Si eșu nu voiă să te lasă,
Acuma cînd ești mai grasă,
Pôte că te va 'nhăta
Vre-ună dulău cu ceta sa!

Nu suntă redactori smintiți,
Din fonduri prea mari plătiți,
Ca să musce ne'ncetătu,
Pe toți cătă aă atacătu
Pe marii conservatori
Democrați, liberatori?
Cum.... acumă fără rușine
Aî credută că este bine?
Să 'ti rădici și glasul tău
Căne mică și nătărau?
Lâng' acei șépte copoi
Buni de vacă, ca și de oî,
Care mușcă 'nfuriată
Din Români adevărați,
Find că bine 'i îngrijescu
Si cu carne fi nutrescă?

Pe lâng' atăfă lătrători
Dulău de rău făcători,
Tu nu aî de căt să tacă
Plăcerea de vreă să 'mî facă,
Ear de nu.... o să te bată,
Până vei remânea umflată.

L'o pândită, l'o pursuivarisă și l'o Sorcovăită. Ei și, ce e cu astă?

Gazetarii, bonjuriști și libertoni apelsiți și oposanți a împrăscăciu sfără 'n teră, ba nu, că bătăe a măncat Conu Laș-chara-qui. Dară acesti omeni și-a eșită din fire, să pôte gogogia Presidentul de sfat, omu de statu, Mare vornicu, Primu Postelnicu, Edec Ciorbagiu, Perifimă massalagi, Illustru Terftendaru, Simandicovu archondară. Se pôte să i se întimplă o assemenea nădrăvanie?

O posnă ca astă nu se poate una cu capu.

Passă-mi-te acuma de fă să'ntelgă pe nătingă care una a apucăt-o una o tine, «că bătăe a fostu éra nu Sorcovăială» bre. *ta* *ținută* *ta* *școala*, tari sunteți la devlă, nemăadroșă la cerbice Zăbavnicu mintea și cu imina la pricepere.

Așultați ca vi se dice; c'apoî se'ngrășă gluma s'o stricătă la cefă.

Luminațiv și vă pătrundetă că e mai mare rușinea, ride lumea de nătingă voastră «Sorcovăială éra nu bătăe a fostu» băgativă mintea în capă și nu mai trăncăniți assemenea brașovă. Ce rîvniti și voi la Sorcovăială? punteivă pofta'n cuiu; ia se dă numă la omeni simandicoși și cavaleri, éra nu la mutre c'alle văs tre.

NASSREDIN

Roma.

Eu Papa Pio Nono Iu Georgio de Braciatumă, Deputat în Camera Legislativă din România iubitorul și ascultătorul nostru.

Mulțumescu lui Dumnezeu și bucuria avemă multă și măngăera audindu de tine frate, că te ostenești pentru ținerea credinței celei drepte și lătirea puterei noastre și prin acea tăra blagoslovită de Dumnezeu cu totie bunătățile și rôdele pămîntului, dăr urîtă înaintea nostră pentru că nu vrea să asculte și să se facă nouă supusă.

Amu audită de tine, sfesnicul credinței, că în camera deputaților din România aî mustătă tare pre ministrul Maiorescu, de ce a trămisă la conferințele din Bona delegați să se unescă cu aceia, cari s'a răs-vrătită în contra a totu puternicirei noastre și cari nu vrea să ne cunoască că noi suntem Christos pre pămîntu. Bine aî făcută, frate! Amu adunată pre sfetnicii noștri și amu hotărîtă, ca după mōrte să te canonizăm, adecă să fi numărată între sfinti. Ca să cunoșci acumă că te iubim și în lumea aceasta, amu poruncită episcopului nostru de acolo ca să'ți aducă bine-cuvîntarea noastră, asemenea și tuturor călugărilor și călușilor nostră năstră din tăra aceea să te aibă ca pre unu iubitor alături. Iară pre ministrul Maiorescu l-amu datu cu totii de trei ori să fie anatema!

Amu mai audită, frate, că pre acolo s'a zămisliu să-mântă diabolulai, adecă că unu profesoră Barbu Constantinescu s'a ridicătă cu vrajbă și cu perzanie în privire călugărilor și că frații noștri călugări mitropoliti, episcopi, arhimandri, preoți, diaconi și în sfârșit totă cătă călugărească nu ară fi avându putere să-l sdobescă pe dênsul, ca un proclat și blestemat, ce este.

Iată ce îndrăsnescă ca unu frate iubiu a-ti porunci: După cum s'a datu o lege prin care preoții de miru s'apusă de totu subt ascultarea episcopilor, așa în cătă astă-dăi episcopii călugări ai noștri aă unu jurnalul «Biserica ortodoxă» în care grecii scriu cuvinte însuflate de Dumnezeu spre susținerea călugărilor, și preoții de mir trebuie să plătească bir călugărilor pentru acest jurnal, totu asemenea să'ți să se deao lege, prin care să se dea creșterea filiorū de preoți adică a clerului de miru pe măna călugărilor, apoî să se facă haîne călugărești pentru toti preoții de miru și în sfîrșit să se călugărească toti preoții și diaconi ca să nu fie în tăra aceea de cătă călugări. Atunci când vom ajunge să vedemă acesta, sufletul nostru se va umplea de bucurie, find că călugări nostri și ai voștri tot una sunt. Noi de acumă amu început să vă trămitem pre Jesuiti noștri, ca să vă crească pe fiu și pe fiicele văstre în scoalelor lor. Tu, frate, să-i priimești bine.

Nădăduindu-mă spre ascultarea ta, amu scrisu tie, știindu, că și mai pre susă de cătă grăescă, vei face. Închină-șe tie cardinalul Antonelli celu împreună robitu cu mine în Vaticanu.

Închină-șe tie Martino, generalul Jesuitilor.

Darul Domnului nostru Isus Christos cu duhul său. Amin.

Pio Nono, Papa di Roma.

SOCIETATEA ECONOMIA

Fiindu-că în diua de 4 Ianuarii corentu nu s'a putut intruni Nr. Societarilor prevădetă la art. 48 din statute, suntă rugăți toti D. membri ai acestei societăți, d'a se întruni negreșită Duminecă 18 corentă la 1 d. a. în sala Ateneului.

Ordinea dilei fiindă deja publicată.

Președinte : P. S. Aurelianu.

Secretar : I. Thănasescu.

ADMIRATIUNE!!! PESTE ADMIRATIUNE!!!

In localul de vis-a-vis de Prefectura poliției Capitalei, calea Mogoșoaiei, saloul din față, etajul de susu, intrarea pe portă la Jacic în drépta.

CONCERT CANIN
Cu ocazia recrerei della Tifis la Viena, sub semnatul oprindu-se în capitala București pentru unu timp fortă scurtă, va da reprezentanții pe fie-care di de la orele 2 până la 8 séra; va da fie-care oră căte o reprezentanță, cu începere de Sâmbătă 10 Ianuarie 1876.

REPRESENTATII CU 3 CANI

RENUNCIU

DIANA SNAPS'L SI FRIEDA

Preciul locurilor : Locul I-iu 3 fr. Locul II-a 2 franci Locul III-a 1 fr.

F P A T E C

—Din prinósele téle, ţie îti daă ale téle dintru ale téle!